

mende ledsaget af en Plan over de Arbejder, hvortil Laanet søges opnaaet — indsendt gennem Amterne, der videresender dem til Ministeriet for offentlige Arbejder med de Paategninger, som Amterne maatte finde Anledning til, hvorefter Ministeriet træder i Forbindelse med de paagældende for, saa vidt det er muligt, at planlægge disse Arbejders Gennemførelse efter en samlet Plan for det Tidsrum, hvorom det her drejer sig. Endvidere foreslaar vi, at de paagældende Beløb stilles til Raadighed for Laantagerne, efterhaanden som det af Indberetninger til Ministeren for offentlige Arbejder fremgaar, at der er Brug for disse Beløb til de Arbejder, der er planlagt i Overensstemmelse med de Regler, som foreslaas i dette Lovforslag med de Tilføjelser, Ministeriet nødvendigt maatte foretage.

Det finansielle Grundlag for den Ordning, vi her stiller Forslag om, er i Realiteten tilvejebragt i forrige Rigsdagssamling gennem de Afgifter, der indgaar som Følge af Loven om Afgift paa Motorkøretøjer og Loven om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer, der jo stilles til Raadighed netop for det Formaal, hvorom det her drejer sig. Vi har ikke i selve Lovforslagets Bestemmelser stillet Betingelserne for Laanene eller deres Forrentning og Afvikling i noget direkte Forhold til eller nogen Afhængighed af de Beløb, der maatte tilkomme de enkelte som deres Del af Motorafgiften, fordi vi ved at arbejde med Spørgsmaalet har faaet den Opfattelse, at dette vilde kunne medføre mange praktiske og administrative Vanskeligheder. Men det er vor Opfattelse, at en hurtig Gennemførelse af Arbejder, der tilvejebringer de Vejbaner, som Nutidens mest benyttede Trafikmiddel kræver og forudsætter, vil, hvis man ser Spørgsmaalet paa langt Sigt, være en overordentlig god Økonomi for baade de offentlige og de private Interesser, der knytter sig dertil. Og denne Opgave foreligger i et Øjeblik, hvor man ud over Landet fra Myndighedernes Side er stærkt optaget af det ene Spørgsmaal: at tilrettelægge Arbejder for at afhjælpe den Arbejdsløshed, der hærger Samfundet. Det er da vor Hensigt med dette Forslag, at Staten skulde tage Initiativet til, at Kræfterne samles i større Udstrækning, end det desværre nu

sker, om en Opgave, som virkelig er af varig Værdi, samles om et nyttigt Arbejde, som alligevel hurtigt skal udføres. Naar vi ønsker, at Staten skal tage dette Initiativ, rette denne Opfordring og yde denne Støtte — Lovforslaget indeholder jo Krav om begge Dele —, er det ud fra den Betragtning, at den moderne Udvikling af Samfærdselsmidlerne i højere Grad gør Landvejenes Vedligeholdelse til et Samfundsproblem; Vejspørgsmaalene er ikke i samme Grad, som de tidligere maatte siges at være, Spørgsmaal af mere lokal Interesse.

Ved Udarbejdelsen af Forslaget har vi til det yderste bestræbt os for ikke deri at indføre Bestemmelser, mod hvilke vi vidste, at der straks fra de forskellige Sider i denne Sal vilde rejses principielle Indvendinger. I Haab om, at Lovforslaget maa faa en forstaaende Modtagelse, skal jeg anbefale det til det høje Folketings Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.

Forhandlingen genoptoges.

C. O. Pedersen: Inden jeg gaar over til at tale om det Forslag, som her ligger til Behandling, skal jeg sige nogle Ord om Trontalen, dels om noget, der ikke findes i Trontalen, og dels om et enkelt Punkt, hvor jeg har en anden Opfattelse end den, der tilkendegives i Trontalen. Saa vidt jeg erindrer, findes der i alle de Statsdokumenter af den Slags, som vi kalder Trontaler eller Aabningstaler, fra 1920 til Dato et Afsnit vedrørende de sønderjydske Forhold. I den Tale, som den nuværende højtærede Statsminister i Fjor aabnede Rigsdagen med, fandtes ogsaa et Afsnit om Sønderjylland, medens der i Talen i Aar ikke findes noget. Jeg kan fuldt ud billige, at der ikke er et særligt Afsnit vedrørende de sønderjydske Forhold, og